

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 7Tos/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010197
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2521010197.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného A. B., v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava pod sp. zn. PN-8Nt/37/2021 zo dňa 03.09.2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Trnave dňa 20.01.2026, takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

II. Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/118/2014, ktoré sa právoplatne skončilo dňa 09.01.2020,

zamietá,

pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol tak, že: (citácia)

„Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., Česká republika, trvale bytom D. E. C. XXXX/XX, C., F. - C. X-XXXXXXX, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN-8Nt/37/2021 zamietá, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.“

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č. I. 251-268 spisu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený A. B., ktorú následne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu (č. I. 150-152 spisu).

V písomných dôvodoch sťažnosti po rekapitulácii výrokovej časti a odôvodnenia napadnutého uznesenia namietal (skrátene), že konajúci súd napriek upozomeniu sťažnostného súdu nezmenil svoj predchádzajúci postoj pri prejednávaní danej veci. Svoje rozhodnutie o zamietnutí všetkých navrhovaných dôkazov, odôvodňuje odkazom na hodnotenie dôkazov v pôvodnom konaní. Práve na základe novej skutočnosti vyplývajúcej z vykonaného znaleckého dokazovania, ktorý obstarala obhajoba, nakoľko súd prvého stupňa už na predchádzajúcom verejnom zasadnutí dňa 26.01.2022 odmietol vykonať znalecké skúmanie týchto zvukových záznamov, sa možno oprávnene domnievať, že túto nahrávku zámerne poškodená upravila. Súd prvého stupňa odmietol opätovne vykonať znalecké dokazovanie znaleckým skúmaním autenticity tejto zvukovej nahrávky. Nesprávne tento procesný postup odôvodnil tým, že porovnaním nahrávky, ktorú vydala poškodená dňa 28.01.2014 na CD nosiči a dĺžky hovoru, ktoré dňa 07.02.2014 poskytol polícii mobilný operátor, tak táto skoro presne zodpovedá času trvania hovoru. Tento záver odsúdený odmietal, lebo v trestnom práve musí byť každá pochybnosť vo vzťahu k jednotlivým dôkazom hodnotená v prospech obvineného. Tiež namietal, že nesprávne

vyhodnotil aj to, že práve poškodená bola osobou volajúcou, čo vyplýva aj zo samotného zvukového záznamu. Pokiaľ by ju mal odsúdený kontaktovať a nejakým spôsobom ju aj vydierať, určite by volal on nej a nie ona jemu.

V ďalšom namietal, že vo vzájomnej telefonicknej komunikácii medzi poškodenou a odsúdeným sa objavili repliky, kde sa spomínajú varianty, ale nikdy odsúdený nežiadal od poškodenej, aby mala s ním dieťa, alebo aby sa stretli raz do týždňa na dve hodiny. Ani vyhrážky, ktoré mali byť údajne variantom C, nikdy nepovedal, čo napokon aj vyplýva zo samotného zvukového záznamu. O údajnom obsahu týchto variant hovorí iba poškodená, konkrétne to, že mu „kašle na to, aby s ním mala dieťa alebo sex“. Poukázal na skutočnosť, že z úradného záznamu pracovníka kriminálnej polície C. A. G. zo dňa 24.10.2013 vyplýva, že podozrivá D. mu povedala, že jej bývalý priateľ A. B. údajne chcel, aby splnila nejaké podmienky, ktoré mali byť: variant A – že s ním bude mať dieťa a bude všetko v pohode, variant B – jedenkrát do týždňa sa stretnú na dve hodiny, budú mať spolu sex a bude mať od neho pokoj. Teda už dňa 24.10.2013 jej mal odsúdený A. B. oznámiť svoje „varianty A a B“ o čom informovala kriminálnu políciu. Preto nebolo ani možné, aby tieto údajne svoje podmienky jej hovoril odsúdený vo vzájomnom telefonickom rozhovore dňa 04.11.2013. Navrhovaný svedok p. G. by mal súdu ozrejmiť skutočnosť, ako vyhodnotil podozrenie zo spáchania trestného činu a aké opatrenia boli prijaté za účelom získania relevantných a zákonných dôkazov, napr. nasadenie informačno-technických prostriedkov. To, že tieto skutočnosti obhajoba neuvádzala v predmetnom konaní nemôže mať za následok nevykonanie tohto navrhovaného dôkazu.

Opätovne poukázal na to, že konajúci súd odôvodnil svoje rozhodnutie nesprávne a neadekvátne významu daného rozhodnutia, t. j. rozhodnutia o povolení obnovy konania v prospech odsúdeného A. B.. Súd prvého stupňa bez vykonania ďalšieho potrebného dokazovania dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, že po preskúmaní prepisu textových správ datovaných 17.04.2014 a 18.04.2014 nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli priniesť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. So skutkovými závermi súdu prvého stupňa, kde vo vzťahu k výhrážnym SMS správam podotkol to, že tieto správy boli zasielané z troch telefónnych čísiel, nesúhlasí. Na základe uvedeného sa domnieval, že prepis SMS správ, ktoré dňa 28.01.2014 vydala poškodená do trestného konania, nezodpovedá objektívnej realite, teda tieto SMS správy nikdy odsúdený neposielal v takom znení, ako ich predložila poškodená. Ďalšou zrejmovou nesprávnosťou zo strany prvostupňového súdu pri preverovaní dôvodnosti návrhu na povolenie obnovy konania je podľa jeho názoru to, že súd nezohľadnil skutočnosť, ktorá spočívala v tom, že odsúdený v čase tesne pred spáchaním údajného skutku nežil v spoločnej domácnosti s poškodenou. Tu súd prvého stupňa nesprávne poukázal na to, že ani táto skutočnosť neodôvodní iné rozhodnutie o vine odsúdeného, napriek tomu, že práve táto skutočnosť je súčasťou skutkovej vety vo výroku odsudzujúceho rozsudku. Ani s týmto konštatovaním prvostupňového súdu nesúhlasil, lebo práve výsluchom svedka A. H. B. bolo možné verifikovať toto tvrdenie obhajoby.

Opätovne namietal nesprávny procesný postup prvostupňového súdu, kde nevykonaním ani jeden z navrhovaných dôkazov zo strany obhajoby napriek upozorneniu sťažnostného súdu. Odsúdený ako skutočnosť skôr neznámu uvádza aj to, že SIM kartu s tel. číslom XXXX/XXX XXX v čase spáchania žalovaného skutku, ako aj po 01.12.2013, používala samotná poškodená A. D.. K tejto skutočnosti bolo podľa jeho názoru potrebné zo strany konajúceho súdu vykonať výsluch navrhovaného svedka A. H. B., ako aj výsluch poškodenej A. D.. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia k návrhu obhajoby na znalecké skúmanie autenticity zvukovej nahrávky telefonických hovorov medzi poškodenou a odsúdeným zo dňa 31.10.2013 a 04.11.2013 opakuje, že odsúdený už v pôvodnom konaní namietal nezákonnosť dôkazov predložených poškodenou, s ktorou sa však súd vysporiadal aj prostredníctvom testu proporcionality. V pôvodnom konaní však nikdy nebolo navrhované znalecké skúmanie predloženej audio nahrávky, pričom po jej vypočutí sa možno domnievať, že táto nahrávka je poskladaná z viacerých vzájomných hovorov medzi poškodenou a odsúdeným, kde boli vložené jej vyjadrenia o údajnej požiadavke odsúdeného o poskytnutie mu sexu z jej strany. V prípade skutočností tvrdných poškodenou v pôvodnom konaní, tak vyšli najavo nové skutočnosti, ktoré spochybňujú jej vierohodnosť a preto je namieste sa v súčasnej dobe domnievať, že aj dôkazy, ktoré predložila súdu v pôvodnom konaní, sú sfaľované a nepravdivé. Ďalším novým dôkazom je aj výpis hovorov od spoločnosti Telefónica 02 Slovakia, s.r.o. na čísle listov 204 210 vyšetrovacieho spisu a už aj spomínaný znalecký posudok z odboru kriminalistika, odvetvie fonoskopia č. 07/2022, ktorý vypracovala súdna znalkyňa PhDr. Marie Hes Svobodová, Ph.D.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby sťažnostný súd, touto sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil, aby vo veci sám rozhodol tak, že vyhovie návrhu odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 2T/118/2014. Tiež navrhol, aby sťažnostný súd rozhodol, že vzhľadom na povahu skutočností a dôkazov, ktoré vyšli najavo, prerušuje

výkon trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/22/2019 zo dňa 09.01.2020 vo výmere 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany sa vzdala práva na podanie sťažnosti.

K sťažnostným námietkam odsúdeného uviedla, že tieto je možné považovať za nedôvodné.

K sťažnostnému tvrdeniu obhajoby, že súd nesprávne nevyhovel návrhu obhajoby na znalecké skúmanie autenticity zvukovej nahrávky, keďže obhajoba namietala jednak možné zásahy do zvukových záznamov, pričom vo všeobecnej rovine aj autenticitu, teda či zvukový záznam vôbec bolo možné vyhotoviť mobilným telefónnym zariadením a akým spôsobom došlo k prenosu na CD nosič je možné konštatovať nasledovné.

PhDr. Marie Hes Svobodová, Phd., znalkyňa z odboru kriminalistika, odbor fonoskopia vypracovala na návrh obhajoby znalecký posudok číslo 07/2022 a to k dvom nahrávkam, pričom však z jeho záverov vyplýva, že jednoznačne nezistila, že by s niektorou nahrávkou bolo úmyselne manipulované. Z druhu znaleckého posudku, ktorý si dal obvinený vypracovať ako aj formulácie otázok na znalca je zrejmé, že obvinený nespochybňuje a de facto potvrdzuje, že hlas na nahrávkach je jeho, iba sa snaží spochybníť celistvosť daných nahrávok.

Ide o nahrávky označené ako „C.“ zo dňa 04.11.2013 v dĺžke 21 minút a 24 sekúnd a „A.- D.“ zo dňa 31.10.2013 v trvaní 13 minút a 7 sekúnd.

Na prvej nahrávke označenej ako „C.“ (dĺžka cca 21 minút) boli podľa znalkyne miesta, cituje „kde nemožno vylúčiť možný zásah či už zámerný alebo spôsobený nejakou technickou vadou pri nahrávaní“. Následne objasnila, že cituje „Nie je to možné jednoznačne potvrdiť v sférach použitých metódach, ktoré apriory vo svojej podstate nie sú schopné v prípade týchto nahrávok určiť, či jednoznačne prišlo k manipulácii zámernej. Sama znalkyňa následne objasnila, že aj zistené prerušenie nahrávania mohlo byť zámerné, alebo iba momentálne zlyhanie nahrávacieho zariadenia.

Dodala, že niečo tam bolo, že sa tam niečo stalo. Otázka je čo, to sa nedá určiť.

Podotýka, že znalkyňa sa pri výsluchu vyjadrila, že aj znalecký ústav v Českej republike (obdoba znaleckého ústavu v SR) používa rovnaké metódy ako ona a teda ani on by sa nevedel vyjadriť k veci viac, ako uviedla ona v posudku.

K zmene hustoty spektra nahrávky C. uviedla, že v tomto prípade nepredpokladá, že by sa začalo nahrávať v inom móde, alebo v inom nahrávacom zariadení, mohlo sa stať, že prišlo naozaj k zakolísaniu napätia v elektrickej sieti, môže to byť seknutím nejakého veľkého elektrického spotrebiču, napríklad chladničky, mrazáku a podobne.

Navyše znalkyňa na otázku, čo sa týka prerušenia signálu mobilných zariadení, toho softwaru, ktorý nahráva v tom mobilnom zariadení a či mohlo ísť o zlyhanie toho technického zariadenia uviedla, že to popisuje všetko v popise metód, kde záznam skúma, pričom vo väčšine prípadov je percentne nejaký laxus.

Dodala, že podľa jej názoru by nepovedala, že by niektoré vyjadrenia alebo prekliky pochádzali z iného časového obdobia, pretože to spektrum ako také, tam nebolo nič, čo by nasvedčovalo tomu, že by jedna časť nahrávky sa mala urobiť vo štvrtok a druhá za mesiac. To si nemyslí.

Vo vzťahu k tejto nahrávke (ale aj druhej nahrávke) dodala, že v tom spektre tých nahrávok ani v jednej nezaznamenala, že by tam prišlo k zásadnej zmene spektra. Nepredpokladá, že by v tomto prípade prišlo k nejakému časovému posunu, že by časť nahrávky bola zaznamenaná v naproste iný čas, ako tá ďalšia.

Z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že miesta, kde nemožno vylúčiť zásah, boli tiché časti nahrávky, pričom pozadie bolo v zásade stabilné.

Je teda zrejmé, že aj po znaleckom skúmaní sporných záznamov je vylúčené, že by došlo k poskladaniu samostatných slov do viet, aby dávali význam trestnoprávne relevantný pre toto trestné konanie, teda, inak povedané, že by boli poskladané slová obžalovaného, ktoré vyslovil v niekoľkých nesúvisiacich rozhovoroch do takých viet, ako to vyplýva zo zabezpečených zvukových záznamov.

Táto skutočnosť je kľúčová pre posúdenie toho, že daným znaleckým posudkom bolo de facto zistené, že v nahrávke o dĺžke 21 minút a 24 sekúnd sú stopy niečoho, čo však nie je možné jednoznačne identifikovať ako úmyselný zásah, pričom nahrávka má pozadie v zásade stabilné, nič nasvedčuje tomu, že by jedna časť nahrávky sa mala urobiť vo štvrtok a druhá za mesiac a znalkyňa nepredpokladá, že by sa začalo nahrávať v inom móde, alebo v inom nahrávacom zariadení, mohlo sa iba stať, že prišlo k zakolísaniu napätia v elektrickej sieti.

Záveru znaleckého posudku tak v žiadnom prípade nepreukazujú, že by došlo k akejkoľvek úmyselnej manipulácii s nahrávkami a nemožno teda znalecký posudok hodnotiť ako dôkaz súdu skôr neznámy, ktorý by mohol sám o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Tu navyše podotýka, že znalkyňa v znaleckom posudku uviedla, že nezistila v nahrávke A. kópia o dĺžke 13 minút a 7 sekúnd také miesta, ktoré by vykazovali znaky manipulácie.

K tomuto záznamu označenému ako A. - kópia" počas výsluchu znalkyne zo dňa 26.03.2025 rovnako tak uviedla, že tam neobjavila nič, čo by nasvedčovalo akúkoľvek nesúvislosť, citujem nahrávka prebiehala plynule, tam sa nič takého nestalo. Tam nebolo nič, čo by narušilo kontinuitu spektra.

Je potrebné uviesť, že z jednej, ako aj druhej nahrávky vyplýva, že poškodená bola zo strany obvineného vydieraná.

Z telefonického hovoru zo dňa 31.10.2013, označeného znalcom ako druhá nahrávka s názvom A. kopia o dĺžke 13 minút a 7 sekúnd, ktorá podľa znalkyne obhajoby nevykazovala známky manipulácie vyplýva, že A. B. uvádzal poškodenej D., že ho podjebala, že má toho plné zuby. Tento jej hovoril, že to bude tak ako on hovorí, teda že má dve varianty, alebo to bude úplne inak a že si má uvedomiť, že ak by on v tento deň urobil nejaké kroky tak jej hrozia dva roky basy a podobne. Variantu „C“ nespomína, lebo to by bolo potom moc zlé. Uvádzal jej, aby si zvolila variantu. Uvádzal jej, že podľa variant s ním nemusí žiť, ale byť s ním raz za týždeň na dve hodiny a vyspať sa s ním, čo je varianta „B“, varianta A je dieťa. Sama mu uvádzala, že hoci s ním dieťa niekedy chcela, tak po tomto všetkom ho už nechce. Uvádzal jej, že si má vybrať z tých variant „A“ alebo „B“, pričom podľa neho je varianta „B“ najschodnejšia, hoci on by chcel variantu „A“. Je dohovorený s policajtni a teda má na rozmyslenie 24 hodín. Uvádzal, že variantu „C“ by si on nevolil, to je tá najhoršia. Uvádzal, že jej, že po tom všetkom ju nemôže nechať na pokoji, že jej plynie čas.

Je teda zrejmé, že obsahom tejto nespochybniteľnej nahrávky sú skutočnosti uvádzané obvineným, ktoré preukazujú, že sa dopustil zločinu vydierania tak, ako mu bolo kladené za vinu v obžalobe.

Z prepisu telefonického hovoru zo dňa 04.11.2013, označeného znalkyňou ako C. okrem iného vyplýva, že A. B. rovnako uvádzal

D. zhodné skutočnosti ako na skoršej nahrávke zo dňa 31.10.2013, a to že si má vybrať medzi variantou, A alebo „B“, pričom keď mu uviedla, že si nevyberie tak hovoril, že má poslednú šancu, že si má vybrať pojebané „B“ a bude to v klidu“.

Navyše, namietané dôkazy zvukové nahrávky nie sú v žiadnom prípade osamotené dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného, iba vzájomne korelujú s ostatnými vykonanými dôkazmi, a tak vo vzájomných súvislostiach bez rozumných pochybností preukazovali, že odsúdený sa dopustil skutku uvedeného v bode jedna obžaloby. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd na dôkazy vo forme nahrávok prihliadol, no nešlo o jediný dôkaz.

Podstatnými dôkazmi v tejto trestnej veci boli výpovede viacerých svedkov a to, okrem iného I. D., I. D., A. A., ako aj kolegyň poškodenej a to pani F. a J.. Všetci horeuvedení svedkovia potvrdili, že čítali správy od obžalovaného, kde sa poškodenej vyhrážal, že jej ublíži, ak sa k nemu nevráti resp. jej dával podmienky, že buď budú mať príležitostný sex alebo jej urobí dieťa, ktoré finančne zabezpečí, a ak si nevyberie ani jednu možnosť, že ju zničí, z čoho vyplývalo naplnenie znakov skutkovej podstaty zločinu vydierania uvedeného v obžalobe.

Zároveň je potrebné uviesť, že aj z uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 03.05.2022 okrem iného vyplýva, že pokiaľ odsúdený navrhuje vykonať dôkazy súdu skôr než neznáme, súd je povinný citlivo a zároveň spravodlivo posúdiť potrebu ich vykonania na verejnom zasadnutí a v prípade ich odmietnutia úvahy bližšie rozviesť.

V nadväznosti na uvedené bol vo veci oboznámený obhajobou predložený znalecký posudok PhDr. Marie Hes Svobodovej PhD, číslo 07/2022 zo dňa 29.11.2022 a táto znalkyňa bola na verejnom zasadnutí zo dňa 26.03.2025 osobne aj vypočutá. Rovnako bol na verejnom zasadnutí vypočutý obhajobou navrhovaný svedok A. G. ako aj samotný odsúdený A. B.. Z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Tmava sp. zn. PN-8Nt/37/2021 zo dňa 03.09.2025, na strane pätnásť až sedemnásť, vyplývajú úvahy, ktorými sa súd riadil pri tom, ako odmietol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, okrem iného vo vzťahu k nahrávkam a to najmä z dôvodov, že bol oboznámený znalecký posudok PhDr. Marie Hes Svobodovej PhD, číslo 07/2022 ako aj vypočutá znalkyňa, ktorá ho vypracovala a tým, že už v pôvodnom konaní bol A. B. vyzvaný na poskytnutie hlasovej vzorky za účelom skúmania záznamu, kde tento využil zákonné právo a hlasovú vzorku neposkytol.

Tu je potrebné nadviazať k sťažnostnej námietke obhajoby k tomu, že vo všeobecnej rovine namietali aj autenticitu zvukového záznamu, teda či zvukový záznam vôbec bolo možné vyhotoviť mobilným telefónnym zariadením a akým spôsobom došlo k prenosu na CD nosič. Opakovane je potrebné uviesť, že A. B. bol v priebehu hlavného pojednávania vyzvaný, aby poskytol porovnávajúcu vzorku hlasu, ktorá by sa dala použiť na analýzu zabezpečeného zvukového záznamu, čo však odmietol. Otázky týkajúce sa toho, či zvukový záznam vôbec bolo možné vyhotoviť mobilným telefónnym zariadením a akým spôsobom došlo k prenosu na CD nosič nie sú dôvodné, nakoľko samotná znalkyňa PhDr. Marie Hes Svobodová PhD. na verejnom zasadnutí zo dňa 26.03.2025 uviedla, že nevie, na akom prístroji a akým softvérom to bolo zaznamenané, avšak to nemá to vplyv na nahrávku pokiaľ ide o to, či ten konkrétny typ nahrávok môže (použitý softvér) nejakým spôsobom ovplyvniť.

K ďalšej sťažnostnej námietke obhajcu, že dĺžka predložených zvukových záznamov a údaje o dĺžke hovoru, ktorú polícia poskytol mobilný operátor sú sporné, pričom dané malo byť vyhodnotené v prospech obvineného uvádzam, že Okresný súd Piešťany sa v rámci rozsudku sp. zn. 2T/118/2014 zo dňa 05.09.2018 vysporiadal s danou námietkou. Tu konštatoval, že z výpovede poškodenej mal súd jednoznačne preukázané, že išlo o nahrávky telefonických hovorov s obžalovaným, čo potvrdila aj sestra poškodenej, ktorá nahrávku počula a poznala hlas obžalovaného, nakoľko s týmto sa počas jeho vzťahu s jej sestrou stretávala. K zmanipulovaniu, či úprave nahrávok treba uviesť, že poškodená dňa 28.01.2014 vydala polícii CD nosič s nahrávkami telefonických rozhovorov s obžalovaným z 31.10.2013 v trvaní 13 minút a 7 sekúnd a 4.11.2013 v trvaní 21 minút a 24 sekúnd, pričom mobilný operátor polícii až dňa 7.2.2014 poskytol záznamy o hovoroch, z ktorých dňa 31.10.2013 o 13:12 hod vyplýva hovor z telefónneho čísla obžalovaného na číslo poškodenej v trvaní 14 minút a 25 sekúnd, teda o niečo kratší ako je záznam poškodenej, avšak z tohto je zrejmé, že bol prerušený v nedopovedanej vete. Čo sa týka hovoru z 4.11.2013 k tomuto zo záznamov operátora vyplýva, že dňa 4.11.2013 bol vykonaný hovor z telefónu poškodenej na telefón obžalovaného v trvaní 21 minút a 16 sekúnd, pričom z prehrátého záznamu je zrejmé, že záznam bol spustený skôr ako začal hovor. Poškodená teda nahrávky polícii odovzdala skôr ako mobilný operátor oznámil vykonané hovory a ich dĺžky, pričom poškodená vopred tieto informácie nepoznala, napriek tomu jej nahrávky zodpovedajú dĺžku uskutočnených pomerne dlhých hovorov a v podstate aj ich dĺžke, pričom dlhší reálny čas hovoru oproti nahrávke z 31.10.2013 mohol byť spôsobený skorším ukončením nahrávky. Naproti tomu nahrávka z 4.11.2013 skoro presne zodpovedá času vykonaného hovoru, zohľadniac skutočnosť, že nahrávka začala skôr ako hovor, pričom v tomto prípade poškodená telefonovala obžalovanému a mohla tak nahrávku pustiť skôr. Tomu, že nahrávky neboli zostrihané, či inak upravené svedčí aj skutočnosť, že na nahrávke osoby vedú dialóg bez dlhých monológových častí, vzájomne si reagujú na vyslovené skutočnosti a celý rozhovor je plynulý bez

nelogických prestávok či nereagovania na konkrétne povedané skutočnosti. K rozdielnej intenzite hlasu treba uviesť, že ak bola vykonávaná nahrávka telefonického hovoru, je prirodzené, že hlas z telefónu znie inak ako hlas nahratý priamo na nahrávacie zariadenie.

Dodala, že Krajský súd v Trnave v rámci rozsudku zo dňa 09.01.2020, sp. zn. 5To/22/2019 okrem iného uvádza, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery prvostupňového súdu a preto na túto časť odôvodnenia napadnutého rozsudku Krajský súd v Trnave iba odkázal.

Pri námietke obhajcu, že ani po výsluchu svedka C. A. G. neboli odstránené pochybnosti pri zisťovaní skutkového stavu veci je možné uviesť, že ani výsluch svedka nie je dôkaz súdu skôr neznámy, nakoľko tento spísal záznam operatívy zo dňa 4.10.2013, ktorý bol v rámci konania o povolení obnovy konania aj oboznámený.

Pri námietke obhajcu k pochybnostiam pri prepisoch SMS správ, ktoré boli vydané cestou poškodenej a k tomu, kto používal sporné telefónne čísla uvádzam, že s danými skutočnosťami sa Okresný súd Trnava vysporiadal jednak v rámci pôvodného rozsudku ako aj v rámci uznesenia o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 03.09.2025.

Z týchto dôvodov navrhla sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) ako nadriadený orgán na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd konštatuje, že je ustálenou rozhodovacou činnosťou, že v dvojinštančnom konaní rozhodnutie druhostupňového súdu tvorí určitú jednotu s rozhodnutím súdu prvého stupňa, a preto krajský súd aj pre hospodárnosť nebude opakovať obsah argumentov okresného súdu, pretože tieto sú stranám aj tak už známe (obdobne II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, I. ÚS 336/2016, III. ÚS 447/2016, uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, po opakovanom vrátení veci krajským súdom sa okresný súd už procesne zákonným a vecne potrebným spôsobom vysporiadal s návrhom odsúdeného na povolenie obnovy konania. Na verejnom zasadnutí okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, pričom ich vykonal postupom súladným s Trestným poriadkom. Okresný súd tiež dodržal všetky ustanovenia Trestného poriadku viažuce sa ako k príprave, tak aj k priebehu verejného zasadnutia. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk.

Preto nezistiac ďalšie procesné pochybenia (okrem zrejmej nesprávnosti pri vyhlásení uznesenia v časti označenia pôvodného konania Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/118/2024, pričom prvostupňový súd toto nesprávne označil ako „trestná vec vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN-8Nt/37/2021“, čo však sťažnostný súd opravilo týmto uznesením) v postupe okresného súdu sa krajský súd tento-krát venoval podstate substantívnych námietok obhajoby týkajúcich sa právneho posúdenia, ktoré viedli okresný súd k zamietavému výroku o návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeného.

K obnove konania je potrebné uviesť, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy.

Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Skutočnosťou predtým neznáma sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku, alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného, ak tieto následky už nie je možné napraviť inak (§ 394 ods. 4 Trestného poriadku).

Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec

uplatnený alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980) [prvá podmienka].

Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému (v tomto prípade pre odsúdeného výhodnejšiemu) procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok [druhá podmienka].

Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd povolí obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nesplnenie zákonných podmienok. Zároveň platí, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu.

Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Záver tohto teoretického exkurzu možno zhrnúť tak, že účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t. j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené.

Pre úplnosť krajský súd dodáva, že inštitút obnovy konania ako mimoriadny opravný prostriedok je zjavne vždy zasahujúci do právnej istoty ako princípu právneho štátu, ale takýto zásah je akceptovaný a považovaný za nevyhnutné zlo v situácii, ak naozaj je naň dôvod, ktorý spočíva v de-facto nesprávnosti skutkových zistení v dôsledku absencie určitej skutkovej vedomosti pre súd v čase pôvodného rozhodovania vo veci, ktoré by mohli pôvodné rozhodnutie vo veci samej zmeniť, či už vo výroku o vine alebo čo do výroku o treste. Je však zrejmé, že vzhľadom na to, že ide o zásah do princípu právnej istoty, ktorý je založený na nemennosti právoplatných rozhodnutí, pričom obnova konania prirodzene smeruje k zániku právnych účinkov právoplatného rozhodnutia jeho zrušením musí byť obsah skutkovej vedomosti, pre ktorú sa má konanie obnoviť a teda otvoriť uzavretá vec zásadný. Nepostačuje, aby išlo o jednoduchú vec spôsobujúcu marginálnu pochybnosť o správnosti a úplnosti skutkových zistení.

Krajský súd sa v plnej miere stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu a tieto vzhľadom na sťažnostné námietky odsúdeného dopĺňa takto, pričom v podrobnostiach odkazuje na podrobné odôvodnenie okresného súdu.

K sťažnostným námietkam:

Sťažnostné námietky odsúdeného je možné abstrahovať v dvoch kategóriách. Prvou kategóriou sú nové zistenia, ktoré podnietili odsúdeného podať návrh na povolenie obnovy konania, ktoré vyšli najavo najmä pri sms-komunikácii z telefónneho čísla +XXX XXX XXX XXX zo dňa 17.04.2014 a nasledujúce, ktoré predložil odsúdený k svojmu návrhu, o ktorých tvrdí, že boli doručené jeho manželke p. B., ktorej výsluch v tejto súvislosti navrhol ako nový dôkaz. V tejto súvislosti odsúdený konštatoval, že ide o skutočnosti súdu skôr neznáme. Skutočnosť súdu skôr neznámu odsúdený vnímal tiež v tom, že si spomenul, že SIM kartu na telefón s telefónnym číslom +XXX XXX XXX XXX používala v tom čase poškodená, hoci je u operátora Telefonica O2 evidovaná na meno odsúdeného; dostal ju ako bonus od operátora, túto si ale mala vziať poškodená a používať ju.

Naproti tomu druhú kategóriu tvoria návrhy odsúdeného smerujúce v podstate ku prehodnoteniu rozsahu dokazovania a preskúmvaniu dôkazných prostriedkov a zákonnosti ich získania a použitia, z ktorých konajúce súdy získali dôkazy v hlavnom pojednávaní a v odvolacom a dovolacom konaní v tejto trestnej veci odsúdeného, ako aj ich hodnoteniu. Odsúdený tieto návrhy na opakované zaobranie sa autenticitou zvukových nahrávok vyhotovených poškodenou, ktoré táto odovzdala polícii odôvodňuje práve tým, že nové skutočnosti vyššie uvedené (najmä esemesky a ním predložený znalecký posudok o autenticite zvukových nahrávok poškodenej) mali zmeniť a doplniť rozsah a obsah toho, čo v prípade pôvodne ako dôkaz vykonaných zvukových nahrávok bolo možné namietat' resp. aká je dôveryhodnosť týchto dôkazov a ich zákonnosť a aký to má vplyv na hodnotenie dôkazov vo vzájomnej súvislosti ako taký. Obhajoba tieto zvukové nahrávky už namietala v pôvodnom konaní, ale nenavrhol znalecké skúmanie autenticity, čo však vzhľadom na nové skutočnosti je podľa obhajoby potrebné, pričom to

okresný súd odmietol ako dôkaz vykonať. Obhajoba si preto takýto znalecký posudok dala vyhotoviť sama, avšak na svojom dôkaznom návrhu napriek tomu zotrvala.

V prvom rade je potrebné pripomenúť vyššie uvedené teoretické východiská, z ktorých vyplýva, že v konaní o povolení obnovy konania sa skúma len, či sú dané dôvody na obnovu konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, pričom sa nesmie preskúmať správnosť (a zákonnosť) právoplatného meritórneho rozhodnutia vo veci samej. Treba tiež zdôrazniť, že v pôvodnom konaní odsúdený vyčerpал všetky relevantné riadne i mimoriadne opravné prostriedky, v rámci ktorých sa pertraktovali práve oné zvukové nahrávky čo do skutkového i právneho posúdenia pre trestnú vec odsúdeného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil ako zákonné v tejto súvislosti názory tak Okresného súdu Piešťany ako aj Krajského súdu v Trnave, ktoré vo veci rozhodovali, kedy Okresný súd Piešťany tieto ako dôkaz vykonal a aj na ich podklade odsúdeného uznal za vinného. Krajský súd v Trnave aj napriek námietkam odsúdeného jeho v poradí 2. odvolanie proti v poradí 2. rozsudku Okresného súdu Piešťany zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie smerujúce aj voči oným zvukovým nahrávkam odmietol, pretože vo všetkých odsúdených v dovolaní namietaným dôvodom, ktoré uplatňovali nezákonnosť týchto dôkazov – zvukových nahrávok a prepisov esemesiek a ememesiek – nevzhladol dovolací súd dôvodnosť dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku ani žiaden iný odsúdeným uplatnený dovolací dôvod, z čoho je nutné konštatovať, že dovolací súd právoplatne rozhodol o zákonnosti týchto dôkazov, pričom nad rámec odkazu na rozsudok Okresného súdu Piešťany a rozsudok Krajského súdu v Trnave rozvinul aj právnu argumentáciu svedčiacu v prospech zákonnosti týchto dôkazov, ktorá je popísaná na stranách 44 a 47 uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/29/2020 zo dňa 28.07.2021. Právoplatný záver, preskúmaný v dovolacom konaní o tom, že zvukové nahrávky sú zákonným dôkazom a bolo možné na ich podklade uznať odsúdeného za vinného preto nemôže byť predmetom posudzovania v konaní o povolení obnovy konania sám o sebe, pretože to nie je novou skutočnosťou, ale naopak skutočnosť, ktorou sa konajúce súdy vo všetkých inštanciách už predtým zaoberali a opakovane o nej rozhodli. Vzhľadom na uvedené sa krajský súd nemohol stotožniť s časťou návrhu na povolenie obnovy konania, v ktorom obhajoba uplatňovala nezákonnosť týchto dôkazov.

V podobnom duchu musí krajský súd aj vo všetkých ostatných skutkových otázkach, ktoré odsúdený uplatnil vo svojej sťažnosti, ktoré boli už predmetom dokazovania a rozhodovacej činnosti súdov v pôvodnom konaní odkázať na tieto skoršie rozhodnutia, pretože vzhľadom na uvedený rozsah právomoci súdu v konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať skutkovú a právnu správnosť výrokov súdov v pôvodnom konaní. Uvedené sa vzťahuje predovšetkým na otázku spolužitia v spoločnej domácnosti a časovým súvislostiam hovorov. Len pre úplnosť krajský súd poukazuje na to, že ak aj odsúdený mal už koncom októbra odsúdenú kontaktovať s variantmi, neznamená to automaticky, že to nemohol začiatkom novembra zopakovať. Okrajovo krajský súd len odkazuje, že podľa obsahu pôvodných rozhodnutí oných hovorov a esemesiek mali byť stovky, preto i prípadné nezrovnalosti pri jednom hovore alebo jednej esemeske nepreukazujú automaticky nezrovnalosť pri všetkých ostatných skutočnostiach, ktoré súd považoval za preukázané v pôvodnom konaní ani nespôsobujú hneď samo o sebe rozumné pochybnosti o vine odsúdeného, pričom takéto nezrovnalosti krajský súd však ani na základe dokazovania v konaní o povolení obnovy konania ani nevzhladol. Rovnako sa krajský súd len pre úplnosť vyjadruje k relevancii toho, kto komu mal volať. Krajský súd nepovažuje za podstatné, či telefonovala poškodená odsúdenému alebo opačne. Krajský súd nesúhlasí s obhajobou, pokiaľ táto namieta, že ak by bol odsúdený chcel vydierať poškodenú, volal by jej sám, pričom ale volala ona jemu. Vydieranie a to, kto telefonát iniciuje nie sú od seba závislé. Vydierať môže aj ten, komu iný zavolá.

Úlohou okresného súdu Trnava a Krajského súdu v Trnave v terajšom konaní o povolení obnovy konania vo vzťahu k týmto zvukovým nahrávkam ale i všeobecne iným dôkazom a širšie novým skutočnosťami bolo teda len posúdiť, či vzhľadom na návrh odsúdeného v spojení so všetkými novými dôkazmi vo vzťahu k týmto zvukovým nahrávkam ako i vo vzťahu k celému pôvodnému rozsudku ide o skutočnosť skôr neznáme, a ak áno, či sú spôsobilé privodiť pre odsúdeného priaznivejšie rozhodnutie vo veci samej v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

V prvom rade je potrebné uviesť, že celý podklad tohto návrhu odsúdený postavil na esemeskách, ktoré boli podľa tvrdení v návrhu odsúdeného doručené jeho terajšej manželke p. B.. Zo spisu presne nevyplýva presný moment a spôsob, kedy a ako sa či už p. B. alebo odsúdený o týchto esemeskách a ich obsahu dozvedeli. Je však zrejmé, že ide o esemesky, ktoré boli doručené ešte v roku 2014, teda v čase okolo 9 rokov predchádzajúcim podania návrhu na povolenie obnovy konania. Z obsahu návrhu ďalej vyplýva, že tieto esemesky teda v určitom bližšie neurčenom momente viedli k tomu, že odsúdený si spomenul aj na to, že SIM kartu s telefónnym číslom, ktoré bolo na neho evidované vlastne používala výlučne poškodená. Tu je potrebné upozorniť na skutočnosť, že zo spisu nevyplýva jediný dôkaz a ani

návrh na vykonanie dôkazu, z obsahu ktorého by sa dalo preukázať, že uvedené esemesky pochádzajú od poškodenej s výnimkou samotného obsahu týchto esemesiek. V týchto sa píše, že „vies kto som H. [...]“ alebo „Ja neni som A. [...]“. Tento obsah však preukazuje len to, že ten, kto tieto esemesky písal tvrdil, že „nie je A.“ a buď tvrdil, že je H. (čo ale vzhľadom na iné dôkazy nedáva zmysel – nakoľko H. bola druhým komunikantom v tejto komunikácii, čo vyplýva z toho, že notárke predložila svoj mobil, kde bola táto komunikácia, o čom v spise je notárska zápisnica) alebo ide o oslovenie odosielateľa adresátovi, čo naopak logické je. Na rozdiel od dojmov obhajoby ale tieto dôkazy nepreukazujú, že pôvodcom tejto komunikácie naozaj bola poškodená. Nie je teda preukázané, že poškodená tieto esemesky manželke odsúdeného písala.

Je pravda, že okresný súd v predmetnej veci odmietol vykonať pôvodne 3 dôkazy; a to výsluch p. G., ktorý bol v čase skutku operatívca a vo veci vyhotovil jeden úradný záznam, ktorý je vo vyšetrovacom spise, ktorý zachytáva informáciu o tom, že mala poškodená zvukové nahrávky vyhotoviť a odovzdať ich a informovať políciu aj o variantoch, ktorými ju odsúdený vydieral. Ďalej išlo o samotné skúmanie autenticity nahrávky a napokon o výsluch manželky odsúdeného p. B..

V prvom rade treba uviesť, že výsluch p. G. okresný súd napokon realizoval, a teda jeho výpoveď ako svedka tvorila súčasť spisu, čiže v tomto smere krajský súd považoval námietku za nadbytočnú a opakovanie starej námietky, ktorú okresný súd napokon vyriešil akceptovaním tohto výsluchu.

Podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku, súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi. Rozhodnutie o odmietnutí vykonať dôkaz sa oznámi tomu, kto návrh na jeho vykonanie podal, a to spravidla ústne po otvorení hlavného pojednávania; súd je však oprávnený, ak sa to ukáže potrebným v priebehu ďalšieho pojednávania, takéto rozhodnutie zmeniť a vykonanie dôkazu pripustiť.

Pokiaľ ide o výsluch pani B., manželky odsúdeného, tento napokon vykonaný nebol a okresný súd ho odmietol. K uvedenému je potrebné povedať, že v spise sa nachádza notárska zápisnica, ktorá osvedčuje skutočnosť, že p. B. pred notárom v Českej republike odomkla smartfón, zn. Apple iPhone v ktorom otvorila okrem iného správy a tamže sa nachádzal text zodpovedajúci presne tomu obsahu, ktorého fotografie obrazovky odsúdený priložil k návrhu. Možno teda povedať, že výsluch p. B., ktorý by preukázal to, že tieto veci sú na tomto mobile a boli jej doručené je nadbytočný a táto skutočnosť je preukázaná už z iných dôkazov vykonaných v tejto trestnej veci. Z výsluchu tejto svedkyne by sa súd zároveň nemohol dozvedieť nič relevantné, čo by preukázalo, že pôvodcom komunikácie naozaj bola poškodená tak, ako to tvrdí obhajoba, každopádne nič, čo by nevyplývalo zo samotného obsahu tejto komunikácie. Nič nenasvedčuje tomu, že by okrem komunikácie samotnej a jej priebehu, ktorý ale táto potenciálna svedkyňa vnímala len z obrazovky jej mobilu ako došlý text, mohla vnímať niečo jej zmyslami, čo by preukázalo, že komunikácia pochádzala skutočne od poškodenej alebo akúkoľvek inú pre túto trestnú vec relevantnú skutočnosť a odsúdený takúto ani v návrhu na jej výsluch nešpecifikoval. Pokiaľ ide o jej výsluch v súvislosti s tým, že by mohla vypovedať, že odsúdený už nežil v tom čase v spoločnej domácnosti s poškodenou tak takúto skutočnosť súd zisťovať nepotreboval, pretože otázka spolužitia v spoločnej domácnosti bola v pôvodnom konaní už vyriešená a pre konanie o povolenie obnovy konania nemá preto význam, pretože sa týka skutkových okolností, ktorých správnosť súd skúmať nemôže.

Pokiaľ ide o odmietnuté znalecké dokazovanie autenticity zvukovej nahrávky, to okresný súd odmietal, avšak obhajoba si takýto znalecký posudok obstarala sama ako súkromný od súdnej znalkyne PhDr. Márie Hes Svobodovej, Ph. D. z Českej republiky (ZP č. 07/2022), ktorú okresný súd i vypočul na verejnom zasadnutí, nutnosť čoho bola predmetom ostatného zrušujúceho uznesenia krajského súdu v tejto veci. Na rozdiel od obhajoby, ktorá si z tohto znaleckého skúmania odvodila záver, že toto potvrdilo manipulácie s nahrávkou označenou ako „A. – C.“, krajský súd v zhode s okresným súdom sa s takýmito závermi nestotožňuje. Zo znaleckého posudku ako aj výpovede znalkyne na verejnom zasadnutí podľa názoru krajského súdu vyplýva len to, že možnú manipuláciu s digitálnou zvukovou stopou nahratou bližšie neurčeným nahrávacím zariadením za určitých okolností vylúčiť možné nie je. Takáto skutočnosť vyplýva z povahy veci, kde pri digitálnych nahrávkach na rozdiel od analógových prípadne tzv. strihanie, teda zásah do kontinuity zvukového záznamu tak, že sa preruší kontinuita na dvoch miestach a prípadne sa takto niečo z pôvodne kontinuálneho záznamu odstráni alebo niečo, čo tam nikdy autenticky nepatrilo doplní sa technicky prejavuje len ako momentálny sek, ktorý je vidieť pri fonografickom zobrazení spektra nahrávky. Tak isto pôsobiaci jav v spektre, a teda pri skúmaní záznamu však môže spôsobiť aj momentálna krátkodobá porucha nahrávacieho (mikrofón) alebo záznamového zariadenia alebo softvéru (diktafónu, aplikácie, a pod.). Toto bez bližšieho skúmania konkrétneho na vytvorenie nahrávky použitého zariadenia nie je možné presnejšie zistiť a ani v tom prípade to nie je úplne rozoznateľné. Ale vo všeobecnosti teda výpadok mikrofónu alebo iná momentálna porucha toho zariadenia môže spôsobiť ten istý jav, ktorý sa pri analýze bude javiť tak isto tzv. pretáčanie, ako by

sa javila aj bežná manipulácia strihom. Ak by mala manipulácia byť robená profesionálne, zvyčajne sa strih urobí v pasáži, kde je na nahrávke ticho, aby nebolo na nahrávke počuť a v spektre graficky vidieť žiaden náhly sek v zvuku. Krajský súd vec chápe v tom zmysle, že keď je nahrávka tichá v určitom momente, nie je možné strih počuť a v grafickom zobrazení vidieť, pretože neexistuje žiaden zvuk ako referenčný (ako pozadie), na prerušení ktorého by strih bolo možné identifikovať. Podobne ako keď na rozdiel od zasvieteného priestoru s bielym pozadím je vidieť prelietajúcu muchu v tmavej miestnosti tobôž pred tmavou stenou ju vidieť prelietať nebude, nakoľko táto splynie s prostredím, tak aj strih ako moment ticha v tichu splynie s týmto tichom nahrávky. Pri digitálnej nahrávke ale teda takýto moment ticha spôsobuje aj spomenutý výpadok mikrofónu, momentálne zlyhanie pamäťovej karty alebo iného dátového nosiču alebo záznamového zariadenia ako sú diktafóny alebo aj softvéry, ktoré umožňujú nahrávať zvuky priamo prostredníctvom smartfónu. Zo znaleckého posudku však nevyplýva žiadna pravdepodobnosť, že v prípade skúmanej nahrávky o strih, a teda o manipuláciu ide, pretože rovnako možné je aj to, že v tom momente teda zlyhal mikrofón prípadne diktafón alebo aplikácia v smartfóne ako taká, ktorú poškodená na nahrávanie využila. Každopádne v konečnom dôsledku je sice pravda, že určitá pochybnosť tu ostáva, avšak otázka, či takáto pochybnosť je aj rozumná tým zodpovedaná nie je. Zásadu in dubio pro reo nemožno aplikovať hneď pri prvej pochybnosti, ktorá vznikne, nech vyznieva akokoľvek prekvapujúco a akokoľvek nabúrava dôveryhodnosť určitého dôkazu. Nie je to dôvod hneď dospieť k unáhleným záverom o rozumných pochybnostiach o celom skutkovom deji bez vyhodnotenia týchto dôkazov vo vzájomnej súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi. Na posúdenie, či pochybnosť je rozumná sa vyžaduje, aby bola dostatočne zásadná tak, že vzbudzuje pochybnosť, ktorá vzhľadom na jej obsah ako aj celý spis so všetkými ostatnými dôkazmi zásadným spôsobom nabúrava určitú podstatnú okolnosť tak, že ani abdukciou všetkých ostatných dôkazov v konaní vykonaných nie je možné rozumne zdôvodniť jej existenciu. Abdukciou sa rozumie myšlienkový logický postup, ktorým sa spájajú tzv. abduktívnym usudzovaním jednotlivé čiastky – dôkazy – pričom sa z nich dá vyskladať použitím logiky celkový obraz o tom, ako sa skutok odohral aj vtedy, ak nie sú k dispozícii všetky dieliky. Sila abdukcie vyplýva z toho, že v reálnom svete žiadna okolnosť nie je izolovaná a všetko so všetkým súvisí. O situáciu, v ktorej by sa táto zostatková pochybnosť nijako nedala vysvetliť však v prejednávanej veci nejde.

V prvom rade treba poznamenať, že túto malú zostatkovú pochybnosť možno veru vysvetliť veľmi jednoducho, pričom možné vysvetlenie poskytla sama znalkyňa, ktorá uviedla, že sa rovnako prejaví aj zlyhanie mikrofónu alebo nahrávacieho zariadenia alebo dátový nosič (SD-karta a podobne). Z logiky potom vyplýva, že sa môže vyskytnúť porucha aj pri spojení medzi týmito, či už fyzické – kontakty, dráty a podobne alebo dátové – softvérová chyba atď. Všetky tieto okolnosti a ním podobné môžu spôsobiť také isté momentálne výpadky nahrávania, ktoré potom pri analýze vyzierajú ako pretáčanie, ako boli ňou identifikované na nahrávke s označením „A. – C.“. V konečnom dôsledku tak to, že nahrávka bola strihaná a manipulovaná ostáva na základe vykonaného dokazovania v rovine možnosti bez kvantifikovateľnej miery pravdepodobnosti; rozhodne to ale teda nie je zrejme tak, ako to tvrdí obhajoba. Je pravda, že nemožno mať istotu o tom, že nahrávka zmanipulovaná nebola, ale nie je ani presvedčivá istota, že zmanipulovaná bola. Avšak v reálnom svete nikdy nemožno mať v žiadnom trestnom konaní ideálnu istotu 100% o skutkových zisteniach a priestor na pochybnosti sa dá nájsť vždy. V prospech obvineného sa vykladajú však len tie rozumné pochybnosti, teda pochybnosti kvalifikované. V predmetnom prípade pochybnosť nie je rozumná, lebo ju možno vysvetliť inak a opak nie je toho času preukázaný.

Okrem toho by pochybnosť ani nebola dostatočne podstatná na to, aby mohlo ísť o zásadnú rozumnú pochybnosť, ktorá by mohla privediť iné rozhodnutie o vine alebo treste v prospech odsúdeného v obnovenom konaní. To je však zrejme až po zohľadnení celkovej dôkaznej situácie pôvodného konania a teda vzatie tejto novej skutočnosti do súvahy s už skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi.

Do poznatku o hypoteticky do úvahy prichádzajúcej možnosti, že nahrávka s označením „A. – C.“ bola strihaná a teda zmanipulovaná je nutné zapojiť aj iné dôkazy, ktoré v trestnej veci sú alebo boli v pôvodnom konaní vykonané resp. okolnosti tejto trestnej veci ako takej a dôvody skorších rozhodnutí. Tieto okresný súd v napadnutom uznesení stručne rozvinul, pričom krajský súd na túto časť napadnutého uznesenia odkazuje. Tu treba uviesť, že obhajoba v zásade odôvodňuje obnovu konania v podstate v konečnom dôsledku tým, že akákoľvek maličká pochybnosť, ktorá vzhľadom na tieto nové skutočnosti vzniká je dôvodom na obnovu konania, lebo nemožno vylúčiť teda pochybnosť, ktorú treba vykladať vždy v prospech páchatela (in dubio pro reo – v pochybnostiach v prospech obžalovaného [platí aj na odsúdeného]). To ale ako načrtá krajský súd nie je bezhranične tak.

Je potrebné vyzdvihnúť, že vo veci vypovedali viacerí svedkovia a boli vykonané ešte ďalšie listinné dôkazy a znalecké posudky, ktoré stáli popri spornej nahrávke a výpovedi poškodenej na hlavnom

pojednávani. K tejto veci sa vyjadril už Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý situáciu zhodnotil nasledovne: „Konajúce súdy zároveň zdôraznili, že namietané dôkazy nie sú osamotené, samy o sebe nie sú usvedčujúcimi dôkazmi, ale zároveň vzájomne korelujú s ostatnými vykonanými dôkazmi, a tak vo vzájomných súvislostiach bez rozumných pochybností preukazujú, že obvinený sa dopustil skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby.“ Je teda zrejme, že samotná nahrávka sama o sebe nebola podstatným dôkazom, ale dopĺňala ďalšie dôkazy. Z uvedeného je potom ale naproti tomu, čo tvrdí obhajoba zrejme skôr to, že ak by nahrávka bola zmanipulovaná, nezapadla by do kontextu, ktorý načrtli v tejto trestnej veci ostatné vykonané dôkazy, pričom sa nemyslí ani tak výpoveď poškodenej ale skôr ešte ďalšie dôkazy z iných zdrojov. To, že nahrávka zapadá do ostatných dôkazov a nie sú medzi ňou a týmito žiadne zjavné rozpory a nevznikajú jej zohľadnením žiadne nevysvetliteľné rozpory preukazuje to, že je autentická a odporuje záverom obhajoby o tom, že by bola zmanipulovaná.

Na tom celom nemení nič obsah esemesiek, ktoré boli predložené v návrhu na obnovu konania, pretože z nich samo o sebe nie je preukázané, že ich písala poškodenej. Rovnako na tomto závere nič nemôže zmeniť ani to, že dĺžky nahrávky sa nestotožňujú na sekundy presne s dĺžkou hovoru. V tomto smere sa krajský súd plne stotožnil s názorom okresného súdu, že ak nahrávky boli vyhotovované technicky nezávisle od zariadenia, s ktorým sa realizoval hovor je plne logické, ak nahrávka začala skôr ako hovor, alebo hovor skončil neskôr ako nahrávka a podobne. V takom prípade nahrávka ani nemôže byť rovnako dlhá ako hovor samotný, ale bude kratšia prípadne dlhšia podľa okolností, pretože nahrávanie poškodenej musela pred začatím hovoru zapnúť prípadne ho musela zapnúť po začatí hovoru a rovnako musela nahrávanie po skončení hovoru zase vypnúť. V tomto smere súhlasí krajský súd aj s časovou súvislosťou predloženia týchto dôkazov vo vzťahu k poškodenej, ktorá v čase, keď tieto dôkazy boli predložené do prípravného konania nemohla mať vedomosť o tom, aké O2 orgánom činným v trestnom konaní poskytne údaje o dĺžke týchto hovorov, teda nemohla ich prispôbiť tejto skutočnosti. I to znovu skôr preukazuje autenticitu než manipuláciu týchto nahrávok.

K týmto záverom by bolo možné zohľadniť ešte aj celý rad ďalších okolností ako neposledne aj to, že hoci nie úplne vylúčené, ale technicky oveľa nedostupnejšie ako je tomu dnes by bola bývala manipulácia takejto nahrávky poškodenej bola v rozhodnom čase v roku 2013, kedy ešte neboli tak dostupné takéto informačno-technické možnosti aké sú širokej verejnosti dostupné dnes. Okrem toho ničím nebolo preukázané žiadne hlbšie podozrenie, že by poškodenej bola technicky zdatná natoľko, že by tak profesionálne mohla zmanipulovať nahrávku, že i forenzná znalkyňa, ktorá sa tomu venuje dlhé roky by to nedokázala s istotou odhaliť (teda tak, že by to nebola len možnosť ale skôr pravdepodobnosť) alebo, že by si to bola mohla dať sprostredkovať tretiemu.

V konečnom dôsledku preto krajský súd v súlade s okresným súdom dospel k záveru, že pochybnosti, ktoré v dôsledku nových skutočností vznikli o nahrávkach v pôvodnom konaní nie sú rozumné a keby aj boli rozumnými ani takáto nová skutočnosť by nebola spôsobilá privodiť v obnovenom konaní pre odsúdeného výhodnejšie rozhodnutie o vine alebo treste, než aké bolo dosiahnuté v pôvodnom konaní, pretože ako už vyjadril v pôvodnom konaní v rámci dovolacieho konania Najvyšší súd, táto jedna nahrávka je len jeden malý sám o sebe nepodstatný dôkaz, ktorý ale plne zapadol do celkového obrazu, ktorý o skutku konajúcim súdom v pôvodnom konaní všetky ostatné vykonané dôkazy namaľovali, z ktorého Najvyšší súd dospel k jednoznačnému záveru, že vina obžalovaného bola bez rozumných pochybností preukázaná. Tento celkový obraz o skutku, jeho priebehu a úlohe, ktorú v ňom zohral odsúdený nebola v predmetnom konaní o povolení obnovy konania ničím vyvrátený. Je preto zrejme, že ani z celého dokazovania v konaní o povolení obnovy konania ani v spojení s dokazovaním v pôvodnom konaní neboli zistené také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť skutkových záverov pôvodného konania v kvalite, ktorú požaduje § 394 ods. 1 Trestného poriadku, vzhľadom k čomu bolo správne, keď okresný súd rozhodol, že návrh odsúdeného zamietol, pretože neboli zistené dôvody na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o odmietnutie vykonania dôkazu v podobe pribratia kriminalisticko-expertízneho ústavu policajného zboru na skúmanie autenticity nahrávky je možné odkázať, že potom ako v konaní bol predložený znalecký posudok PhDr. Márie Hes Svobodovej a táto vypovedala na hlavnom pojednávaní, považuje krajský súd tento dôkaz za úplne nadbytočný, pretože vzhľadom na vyjadrenia znalkyne si od toho súd nemôže sľubovať nič ďalšie, a teda bol daný dôvod na odmietnutie tohto dôkazu podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku.

Ohľadom odmietnutia dôkazu znaleckého skúmania smartfónu iPhone 10, teda smartfónu manželky odsúdeného, na ktorý boli doručené esemesky, ktoré sú novými skutočnosťami súdu skôr neznámymi, je potrebné v nadväznosti na odmietnutie výsluchu manželky odsúdeného poukázať na to, že je tu daný dôvod na odmietnutie takéhoto dôkazu podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku spočívajúceho v tom, že ide o cieľové zariadenie, z ktorého sa nemožno dozvedieť už viac ako to, čo už vyplýva z esemesiek

samotných. Okresný súd svoje rozhodnutie ani nijako nezdôvodnil tým, že by obsah týchto esemesiek spochybňoval a nespochybňuje fakt, že takéto esemesky z telefónneho čísla +XXX XXX XXX XXX na tento smartfón doručené boli. Problematické ako krajský súd vyššie rozoberal skôr je to, že táto skutočnosť sama o sebe nepreukazuje to, čo si obhajoba tým predstavuje, pretože esemesku s týmto obsahom mohol z daného telefónneho čísla odoslať ktokoľvek. Povedané inak nebolo preukázané, že pôvodcom tých esemesiek bola poškodená a v tomto smere ani neboli ďalšie dôkazy, ktoré by toto preukázať mohli, navrhnuté. Taktiež nebol navrhnutý výsluch poškodenej tak, ako to tvrdí obhajoba v sťažnosti.

Je potrebné na záver poukázať na to, že odsúdený v niektorých častiach svojej sťažnosti v podstate len opakuje argumenty, ktoré predostrel už okresnému súdu, ktorý sa s nimi v odôvodnení napadnutého uznesenia vyrovnal spôsobom, s ktorým sa krajský súd stotožňuje. V iných častiach zase odsúdený opakuje námietky, ktoré už vyriešili konajúce súdy v pôvodnom konaní a nemohli tvoriť teda predmet tohto konania. Krajský súd argumentáciu okresného súdu teda len doplnil tam, kde to považoval vzhľadom na obsah sťažnostných námietok za potrebné, pripomínajúc pritom, že súdy nie sú povinné vo svojich rozhodnutiach dávať odpovede na úplne všetky námietky, ale iba na tie, ktoré sú pre posúdenie veci kľúčové (m. m. napr. I. ÚS 241/07, I. ÚS 155/2021, III. ÚS 196/09).

Vzhľadom na vyššie uvedené preto aj sťažnostný súd nepovažoval návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/118/2014, ktoré sa právoplatne skončilo dňa 09.01.2020, za dôvodný pre nesplnenie podmienok obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku, no s tým, že už v úvode tohto uznesenia spomínané formálno-procesné pochybenie spočívajúceho v nesprávnom označení pôvodného konania Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/118/2024 vo výrokovej časti napadnutého uznesenia (prvostupňový súd toto nesprávne označil ako „trestná vec vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN-8Nt/37/2021“) revidoval tým spôsobom, ako je to citované v enunciiate tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.